

השם שלי _____

יש לי חברים / שלומית פהן-אסיף

יש לי חברים עם ראש

והרבה חברים עם זנב.

יש לי חברים מאתמול

וְחִבְרִים רַק מֵעַכְשָׁו.

יֵשׁ לִי חִבְרִים פְּטוּטָנִים

וְכַאֲלֹה שִׁיּוּדָעִים לְשָׂתוּק.

יש לי חברים שאני אוהב

אם הם נוסעים רחוק.

יש לי חברים שתמיד ישנם

וְחִבְרִים שְׂכָל הַזְּמַן אֵינָם.

יֵשׁ לִי חִבְרִים שֶׁל תְּמִיד

וְחִבְרִים שֶׁל סֶתֶם.

וַיֵּשׁ לִי חֲבֵרִים

שָׁהֵם בְּגִלְלִי.

וַיֵּשׁ לִי חֲבֵרִים

שְׁאֵנִי בְּגִלָּם.

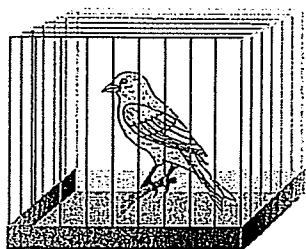
וְהִם בְּעָדִי

וְאֲנִי בְּעֵדָם.

בְּיוֹם גְּנוּשִׁים, כְּשֶׁאָנִי מְחַפֵּשׁ סִימָן

הַלֵּב שֶׁלָּהֶם הוּא קִשְׁתַּת בְּעֵינָיו.

Write the story in cursive

חֶפֶשׁ לְצִפּוֹר / טוֹלְסָטוּי

לְמִיכָל הִיָּתָה צִפּוֹר קִטְנָה.

הַצִּפּוֹר גָּרָה בְּכָלוֹב.

כָּל בֹּקֶר, מִיכָל נִתְּנָה לְצִפּוֹר גֶּרְעִינִים.

כָּל בִּקְרָה, מִיכֵל נִתְּנָה לְצִפּוֹר מִיָּס.

כָּל בִּקְרָה, בִּקְשָׁה מִיכֵל:

- צִפּוֹר, צִפּוֹרִי, שִׁירִי לִי שִׁיר!

אָבֵל, הַצִּפּוֹר הִיָּתָה עֲצוּבָה.

הַצִּפּוֹר לֹא רָצְתָה לְשִׁיר.

הַחֹפֶשׁ הַגָּדוֹל הִגִּיעַ, וּמִיכֵל שָׁמְחָה מְאֹד.

היא חֲזָרָה מִבֵּית הַסֵּפֶר הַבִּיָּתָה וּמִן הַנְּשֵׂה לְכָלוֹב.

הַצִּפּוֹר בְּכָלוֹב הִיָּתָה עֲצוּבָה מְאֹד.

מִיֵּכֵל שְׁאַלָה אֶת הַצִּפּוֹר :

” צִפּוֹר, צִפּוֹר, מִדּוּעַ אֶת עֲצוּבָה תִּמְיֵד?

מִדּוּעַ, אֵינְךָ שָׂרָה?”

עֲנֵתָה לָהּ הַצִּפּוֹר :

” ציף, ציף, אני עצובה, כי סגרו אותי בכָּלֹב.

הוציאי אותי מהכָּלֹב ואני אשיר בשמחה.”

חשבה מיכל: לי יש חפֶּשׁ, והחפֶּשׁ כֹּל כָּד נָעִים!

אתן גם לצפור שלי חפֶּשׁ!

מיכל פתחה את החלון.

אמר-כֶּד, פתחה מיכל את הכָּלֹב ואמרה:

” צָאִי, צָאִי, צִפּוֹרֵי הַחֲבִיבָה.”

מִיָּד פָּרְשָׁה הַצִּפּוֹר אֶת כַּנְּפֵיהָ וְנִצְּאָה מִהַכְּלוּב.

הַצִּפּוֹר עָפָה אֶל הַחֲלוֹן הַפְּתוּחַ.

לֵיד הַחֲלוֹן הָיָה עֵץ.

הַצִּפּוֹר יָשְׁבָה עַל אֶחָד הָעֵנָפִים.

וְאִזּוּ, מִיכָל שְׂמֵעָה אֶת הַצִּפּוֹר שֶׁרָחַ שִׁיר יָפָה.

הצפור שָׁרָה שִׁיר תּוֹדָה לְמִיכָל.

הצפור שָׁרָה שִׁיר לַחֲפָשׁ.
